

我爱家乡,我更爱这里淳朴、智慧的壮乡人民!
——黄尉轩

Ranzmbanj gou gig gyaunde. Gizneix bya heu raemx saw、seiq baih bya humx、dienheiq habyouq. Ranzmbanj ndaem miz makbugdiengz gyaegyawj mizmingz, gij cietfwen caeuq buhvaq minzcuz hix gig okmingz.

Ranzmbanj dou miz gak cungj gak yiengh gijgwn ndei gwn. Youq gizneix, dou ndaej gwn daengz ceizngaih、faengx、haeuxnaengj haj saek……ndaw ranz gag guh haenx. Ndawde, gou ceiq maij gwn ceizraemxrouh buz gou gag guh haenx lo, mwh gwn ceizraemxrouh caiq boiq hwnj raemxdang dangznding、hing, caen dwg ndei gwn youh cangqheiq ha!

O, deng lo, ngoenzciet ceiq mizmingz giz dou couhdwg cietfwen lo.

Geiq ndaej binaengz cietfwen, daxmeh daiq gou ma ranz daxbuz yawj gyoengqvunz doiqfwen. Mwh banhaemh,

Ranzmbanj Gou

我的家乡

Liujcouh Si Dwzyin Siujyoz haj(1) ban Vangz Veiyenh

柳州市德润小学五(1)班 黄尉轩

dou caeuxcaeux gwn caeuz le, daxmeh couh gaem fwngz gou gipmuengz ganj bae Byabanzlungz, caj doiqfwen hainduj. Gvaq yaep ndeu, cijraen saisai mbwkmbwk bouxcoz Bouxcuengh daij seiqhenz geijcib leix ganj daeuj, gyoengqde cungj daenj hwnj buhvaq gyaunde. minzcuz, comz youq baihnaj daizfwen cingsim dap ndei haenx, sikhaek, seiqhenz aendaiz vunz lai vunz daih, nauhyied raixcaix. Gou roxnyinh geizheih dwk yawj coh gwnz daiz bae, cijraen bouxcoz saimbwk faen baenz song doih ndei le, song mbiengj couh hainduj doiqfwen lo, mwngz eu coenz ndeu, gou couh dap coenz ndeu. Doiq daengz haeujyinx seiz, caezgya mwngz coenz gou coenz, eu ndaej engqgya ndeidingq lo. Gyoengq dahsau eu naeuz: “Gijmaz dawzmak doengz diuz sim?” Gyoengq lwgmbauq dap: “Lwggyoij dawzmak doengz diuz sim le!” Gyoengq lwgmbauq youh cam naeuz: “Gijmaz najraemx fandingjdaej le, gijmaz najraemx hwnj ranzlaeuz, gijmaz najraemx gang aenliengj, gijmaz najraemx caemh gyauejhau?” Gyoengq dahsau

mbouj yungh naemj couh dap: “Duzbit najraemx fandingjdaej le, ruzhung najraemx hwnj ranzlaeuz, mbawngaex najraemx gang aenliengj, roegyaemyieng najraemx caemh gyauejhau……” Lijmiz hauilai coenzfwen doxdaeuj coengmingz dem, bouxdingq cungj mbouj youz ndaej deng daiq haeuj gij cingzgingj doiqfwen gyaunde. bae lo.

Mbwn gaenq haemh lai lo, gou caeuq daxmeh yaek ma ranz lo, hoeng gij fwen ndeidingq Bouxcuengh gaenq louz youq ndawsim gou laeglaeg lo, hawj gou yienghlawz cungj lumj mbouj ndaej.

Cengdi lumz lwnh sou aenseiz lo, cietfwen Mbanjcuengh dingh youq moix bi liggaeuj sam nyied cosam gawjbanh. Baenzlawz yiengh? Dingq gou gaisau le, sou siengj daeuj ranzmbanj gou guhcaemz lwi? Angqcoux sou ndaejhoengq daeuj guhhek bw!

Gou gyaex ranzmbanj gou, gou engqgya gyaex vunz Bouxcuengh coengmingz、swnzsienh gizneix.

(bouxson Dungle Yen bouxhoiz Ouh Caijfangh)

我的家乡是一个美丽的地方。这里山清水秀、四面环山、气候宜人。家乡盛产的沙田柚远近闻名,家乡的山歌和民族服饰也是很出名的哦!

我们的家乡有各种各样美味可口的美食。在这里,我们可以吃到自家做的艾粑粑、粽子、五色糯米饭……其中,我最爱吃的是奶奶做的手工汤圆,吃汤圆时再配上红糖姜汤,既美味又健康!

哦,对了,我们这儿最有名的节日就是山歌节了。

记得有一年山歌节,妈妈带我回奶奶家参加对山歌活动。傍晚时分,我们早早吃完晚饭,妈妈就拉着我的手匆匆忙忙地赶到盘龙山头,等待活动开始。等了一会儿,只见方圆几十里的壮族男女青年,穿着艳丽的民族服饰,汇聚到精心搭制好的歌圩台前,顿时,舞台周围人山人海,煞是热闹。我好奇地望着舞台上,只见男女青年分成了两个队,双方开始对山歌,你抛来一句,我就回一句。对山歌到了高潮,大家你一言我一语,内容也更精彩了。姑娘们唱:“什么结果一条心?”,小伙子们答:“芭蕉结果一条心呀!”小伙子们又问:“什么水面打跟斗呢,什么水面起高楼,什么水面撑阳伞,什么水面共白头?”姑娘们不假思索地回答:“鸭子水面打跟斗呢,大船水面起高楼,荷叶水面撑阳伞,鸳鸯水面共白头……”还有很多斗智的歌词,听众们情不自禁地被带入了到了美妙的意境之中了。

天色已晚,我和妈妈要回家了,但这壮乡美妙的山歌已深深留在了我的心中,令我难以忘怀。

忘了告诉你们时间了,壮乡的山歌节定在每年的农历三月初三。怎么样?听了我的介绍,你们想来我的家乡游览吗?欢迎有空来做客哦!

我爱家乡,我更爱这里淳朴、智慧的壮乡人民!

(指导老师 董燕)

Cicamh Doxbiek

离别车站

Yungzsuij Myauzcuz Swciyen Dalang Cin Cunghsinh Siujyoz haj (3)ban Vuz Yen

融水苗族自治县大浪镇中心小学五(3)班 吴艳

Yienznaeuz gou seng youq ndaw ranz Duncuz, hoeng gyoengqdoih henz gou dingz lai cungj dwg Bouxcuengh, ndigah youq seiqhenz gou cungj miz vunz gangj Vahcuengh, gou hix riengz hag Vahcuengh. Seiz ngamq hag gangj Vahcuengh caen gazbak, doeklaeng gaen gyoengqdoih baez coenz baez gawq hag couh hag rox lo.

Geiq ndaej miz baez ndeu, daxmeh daiq gou bae ndaw singz guhcaemz, aen singz nauhyied haenx, doengxhaemh daeng ronghsagsag, gij gingjsaek doengxhaemh gyaunde. raixcaix, gou dangseiz angq dangqmaz.

Hoeng daxmeh naeuz ngoenzneix dwg youq ndaw singz ngoenz gatlaeng lo, ngoenzcog couh baema lajmbanj, gou dingq le ndawsim roxnyinh gig saetmuengh, youq ndaw singz caengz guhcaemz gaeuj couh baema lo.

Daxmeh rag fwngz gou byaij bae coh cicamh, yaek bae daezgonq cawx cibiuq. Gou caeuq daxmeh daeujdaengz bakdou cicamh, sawqmwh yawjraen gyoengqvunz youq gizhaenx humxyawj gijmaz. Gou dangseiz miz di lau, rag dawz gaiqfwngz daxmeh ndaetndaet bae, daxmeh naeuz gaej lau, dou gvaqbae yawjyawj. Byaij gyawj baez yawj, cij raen

boux daxbuz byoemhau ndeu, ndaw fwngz de gaem 20 maenz cienz, vad fwngz mbouj rox siengj guh gijmaz, ndaw bak damzbyoedbyoed. Gij vunz humxyawj haenx hix mbouj rox de naeuz gijmaz, sawqmwh gou dingqnyi de naeuz: “Cawx cibiuq bae Liujcouh.” Laxlawz daxbuz mbouj rox gangj Vahgun, de gangj coenz Vahcuengh haenx heuhnazeuz “cawx cibiuq bae Liujcouh”. Gou vaiqdi rag dinbuh daxmeh bae caeuq daxbuz naeuz: “Gaej gip, gou caeuq daxmeh daiq mwngz bae cawx cibiuq.” Daxmeh gou rex daxbuz daengz bakcueng gai biuq, doiq boux daxheiz gai biuq naeuz, daxbuz yaek cawx cibiuq bae Liujcouh. Yawjraen liz haici bae Liujcouh lij miz duenh seizgan dem, gou caeuq daxmeh youh daiq daxbuz bae aen diemqgaigwn iq ndaw cicamh gwn haeux, daxbuz doq gwn doq caeuq dou aeu Vahcuengh ganggijoj, dou gangj ndaej angq raixcaix.

Daxbuz gwn imq le, seizgan hai ci hix yaek daengz lo, dou couh soengq daxbuz hwnj ci. Daxbuz hwnj ci le, aenci couh yaek hai bae seiz, daxbuz lienz naeuz geij coenz docih sou. Gou han daxbuz naeuz, mbouj yungh docih, caemhcaiq hohfuk daxbuz itloh bingzan.

Daxmeh raen gou yienghneix roxsoq, angqvauvau daengj mehfwnz haenx gou.

Daj baez youq cicamh bang daxbuz cawx cibiuq neix, gou gamjsouh ceiq laeg couh dwg: Coenz Vahcuengh raeujrub ndeu, mboujdan ndaej bang bouxwnq, caemhcaiq baenz gienh saeh haisim ndeu.

(bouxson Yangz Senhvah bouxhoiz Goenggen)

一句暖心的壮话,不但能够助人为乐,而且还成了一件开心的事。
——吴艳

虽然我生在侗族家庭,但是我身边的小伙伴们大多来自壮族家庭,所以我生活的环境自然有人讲壮话,我也跟着学讲壮话。刚开始学壮话很别扭,后来跟小伙伴们一语一言地学就学会了。

记得有一次,妈妈带我到城市里玩,那繁华的城市,夜里灯火辉煌,呈现出美丽的夜景,我当时兴奋极了。

然而,妈妈说这是住在城里的最后一天,明天早上就回农村了,我听了心里觉得很失落,在城里没玩够就要回去了。

妈妈牵着我的小手往汽车站方向走,要去提前把车票买了。我和妈妈来到汽车站门口,突然看见一群人在那里围观什么。我当时有些害怕,紧紧拉住妈妈的手,妈妈说不怕,我们走进去看看。走近一看,只见一位白发苍苍的老奶奶手里攥着20元钱,挥手不知道想干什么,嘴巴在念叨着。围观的人也不知道她说什么,突然我听到她说:“Cawx cibiuq bae Liujcouh”。原来老奶奶不会说普通话,她说的是壮话叫“买车票去柳州”。我赶紧拉着妈妈的衣角去跟老奶奶说:“别急,我和我妈妈带您去买车票。”我妈妈扶着老奶奶到售票窗口,对着售票的阿姨说,老奶奶要买车票去柳州。看到离开车还有一段时间,我和妈妈又带老奶奶去车站里面的小食店吃饭,奶奶边吃边和我们用壮话聊天,我们聊得可高兴啦。

奶奶吃饱后,开车时间也快到了,我们就送奶奶上车。奶奶上车后,车子即将开动,奶奶在这一刻连说谢谢你们。我回答奶奶说,不客气,并祝福奶奶一路平安。妈妈看到我懂事的样子,高兴地为我竖起了大拇指。

从这次旅途中,我感受最深的是:一句暖心的壮话,不但能够助人为乐,而且还成了一件开心的事。

(指导老师 杨鲜花)